

at standse; thi det er dog paa det Tidspunkt, hvor Tegnet fra den kørende bliver givet, at en Ulykke kan afværges. Derfor mener jeg, at denne Bestemmelse bør bibeholdes, at naar en Fører ikke retter sig efter det Tegn, som bliver givet fra de kørendes Side, kan Køretilladelsen fratages ham, selv om der ikke sker nogen Ulykke. At Bøderne skal tilfalde Statskassen i Stedet for som nu Kommunekasserne, har jeg i og for sig ikke noget imod. Derimod er jeg ikke sikker paa, at Fordelingen af Motorskatten er rigtig; men det er jo noget, der kan forhandles om i Udvalget. Naar den nye Skat paa Motorcykler er sat til 10 Kr., er jeg ikke sikker paa, om det ikke er for højt i Forhold til Skatten paa Motorvogne; men ogsaa det er jo af den Slags Ting, der kan forhandles om i Udvalget.

Det hele Spøragsmaal er jo et af dem, der deler Befolkningen omkring i Landet i to forskellige Klasser, og det er ogsaa Tilfældet i Rigsdagen; ogsaa indenfor mit Parti er der nogle, som vil have en stærkere Udvidelse, og nogle, der vil have en mindre. Naar jeg altsaa i Dag taler paa Partiets Vegne, er det med den Begrænsning, at der er enkelte, som ønsker enten mere eller mindre Udvidelse. Jeg skal i øvrigt anbefale Forslaget til velvillig Behandling af det Udvalg, som bliver nedsat.

Rottbøll: Det foreliggende Lovforslag er begrundet i, at der i Loven af 18. April 1910 er indført en Revisionsbestemmelse, og en lignende Revisionsbestemmelse er ogsaa indført i dette Lovforslag, idet det i § 37 hedder, at Forslag til Revision af denne Lov skal fremsættes paa Rigsdagen inden Udgangen af Aaret 1916. Disse gentagne og hyppige Revisioner er jo i og for sig en ganske naturlig Følge af den overordentlig store Udvikling, Motorførselen efterhaanden har faaet, og man maa jo sørge for, at Reglerne holder nogenlunde Skridt med Udviklingen. I det foreliggende Forslag vil jeg ikke sige, at der er store og væsentlige Forandringer fra det nu bestaaende, men der er dog enkelte, som maa betyde Fremskridt for Motorvognenes Brug. At det i det hele taget er vanskeligt at naa til ensartede Regler i alle Landets Egne for Brugen af Motorvogne, forekommer mig klart, og det er vist derfor ogsaa rigtigt, at det i Lovforslaget her ligesom i tidligere Lovforslag til Dels er overladt til Sogneraad og Amsraad at træffe visse Bestemmelser angaaende Motorvognenes Brug. Hvor der anvendes et stort Antal Motorvogne, som for Eks-

empel her paa Sjælland og særlig i Københavns Omegn og paa de mest befærdede Router her paa Sjælland og maaske ogsaa paa Fyn, og hvor mange Motorvognsejere kører omkring i Landet, vil de vejfarende og særlig Kuskene og Hestene efterhaanden venne sig til Synet af disse Motorvogne, og det vil derfor være ret naturligt, at der ikke her sker større Skade ved, om jeg saa maa sige, at give friere Tøjler for Kørselen. Oppe i Jylland kan der derimod af og til gaa et Par Aar imellem hver Gang, man møder saadanne Motorkøretøjer, og Vanskelighederne og Farerne er større der; hvor hverken Kuske eller Heste nogen Sinde har set en saadan Vogn. Det forekommer mig derfor rigtigt, at man lader Sogneraadene og Amsraadene give nogle Bestemmelser. Naar der i § 21 er nævnt visse Hovedrouter, som kan aabnes for Kørsel med Motorvogne, som København-Helsingør, København-Kalundborg o. s. v., o. s. v., mener jeg, at man er i den rigtige Retning; om Systemet ikke kan udvides, stiller jeg mig tvivlende overfor. Det forekommer mig, at man paa Sjælland, hvor man er inde paa en stærk Brug af Automobiler og Motorvogne, ligesom maaske ogsaa paa Fyn, i en endnu højere Grad, end ske kan efter § 21, kunde aabne for Færdselen med Motorvogne. Det er noget, jeg vil bede det ærede Udvalg, som bliver nedsat, om at tage under Overvejelse.

Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til de enkelte Paragraffer. I § 2 staar der: „Politiet kan, naar et Motorkøretøj, der ellers benyttes til almindelig Kørsel, i et enkelt Tilfælde skal benyttes til Transport af syge eller tilskadedkomne eller i andet lignende Øjemed, som ikke taaler Opsættelse, meddele den hertil fornødne Dispensation fra denne Lovs Bestemmelser.“ Det er vist udmærket, men hvis man er saa heldig at være Motorvognsejer, og man paa sin Gaard har et Menneske, der er kommet til Skade, og skal køre med ham i fuld Fart til et Sygehus, saa kan man ikke godt først indhente Politiets Tilladelse til at køre raskere, end det i Almindelighed er tilladt, med den syge. Det forekommer mig derfor, det er en lidt uheldig Bestemmelse, thi skal man først henvende sig til Politiet om Tilladelse til at køre vedkommende til Sygehus med 50 km's Fart, bliver det let undertiden for sent.

Jeg kommer saa til § 8; der er Motorcykler, som i det hele taget i Lovforslaget, stillede paa samme Fod som Motorcykler. Jeg er ganske overbevist om, at